

OBSAH

druhé části Boccacciova „Dekameronu“.

	Str.
Povídka padesátá první. Rytíř řekne jisté dámě, že jí bude vypravovati povídku, která jí tak čas ukrátí, jako by jela na koni. Vypravuje jí však špatně a dáma jej prosí, že raději půjde pěšky	3
Povídka padesátá druhá. Pekař Cisti okáže svou šlechtou mysl vtipným vzkázáním panu Gerimu	4
Povídka padesátá třetí. Nonna de' Pulci umlčí rychlou odpovědí arcibiskupa, jenž si s ní neslušně zažertoval	7
Povídka padesátá čtvrtá. Chichibio, kuchař Currada Gianfigliuzzi-ho, náhlým nápadem změní zlost svého pána v smích a ujde trestu	9
Povídka padesátá pátá. Forese a mistr Giotto sejdou se na cestě a jeden se druhému vtipně pro neúhlednost tělesnou vysměje	12
Povídka padesátá šestá. Michael Scelza směšným důvodem vyhraje sázku na jistém mladíku florentinském	14
Povídka padesátá sedmá. Madonna Filipa, obžalována z cizoložství, chytrou řečí se před soudem sama obhájí	16
Povídka padesátá osmá. Fresco napomene řízným propovědáním svou vnučku	19
Povídka padesátá devátá. Quido Cavalcanti několika slovy zcela počestně notně promluví do duše některým šlechticům florentinským	20
Povídka šedesátá. Bratr Cipolla slíbí venkovanům, že jim okáže péro z křídla anděla Gabriela, a když místo	

	Str.
něho najde ve skřínce uhlí, řekne, že je to uhlí na němž byl usmažen sv. Vavřinec	23
Povídka šedesátá první. Manželka Giani-ho Lotteringhio namluví svému manželovi, že ji znepokojuje strašidlo, a zařká svého milovníka, který ji přišel navštívit, nevěda že je její manžel doma	32
Povídka šedesátá druhá. Peronella skryje svého milovníka při náhlém příchodu manželově do sudu, a namluví mu, že je to cizinec, jemuž sud prodala, a že si jej prohlíží. On vyleze, muž její sud vyčistí, záletník jej koupí, a dá si jej odnésti domů	36
Povídka šedesátá třetí. Bratr Rinaldo miluje svou kmotřičku, a když je překvapí náhle manžel, přesvědčí jej že zařikává jeho dítěti červy	40
Povídka šedesátá čtvrtá. Tofano zavře ženě vrata, a ona, vracejíc se od milovníka, nemůže domů. Když jí prosby nepomáhají, tváří se, jako by se vrhla do studně, zatím však tam hodí veliký kámen. Tofano myslí, že tam vskutku skočila, vyběhne z domu, žena tam vběhne, zavře za sebou, a učiní mu hodnou ostudu	46
Povídka šedesátá pátá. Žárlivec se převleče za kněze a zpovídá svou ženu, jenž mu namluví, že miluje kněze, který jí každé noci navštěvuje. Muž stojí v noci na stráž, a mezitím žena užívá se svým milencem rozkošných časů	50
Povídka šedesátá šestá. Madonna Isabella miluje Leonetta Lambertuccia. Když tráví s Leonettem, přijde neočekávaně Lambertuccio, a za chvíli její muž. Aby jej oklamala, pošle Lambertuccia s vytaseným mečem ven, a namluví manželovi, že Leonetta ukryla, aby jej Lambertuccio nezabil	57
Povídka šedesátá sedmá. Ludvík vyzná svou lásku Beatrici, a ona, aby se mohla s ním radovati, pošle manžele do svých šatů převlečeného na zahradu, řkouc, že si s ní dal Ludvík dostaveníčko. Manžel čeká a Ludvík zatím spí s Beatricí. Když se rozkoše nasytil, jde do zahrady,	

	Str.
a tváře se, jako by byl Beatrici toliko zkoušel, manželé jejímu vypráská	61
Povídka šedesátá osmá. Manželka žárlivcova schází se tajně se svým milencem, až se prozradí. Žárlivec záletníka pronásleduje a paní místo sebe nastraží do ložnice služku, již manžel nevěda kdo je to, v domnění že vyplácí ženu, notně vypráská, a jde pro její matku a bratry, kteří majíce paničku za nevinu, muži notně vynadají	67
Povídka šedesátá devátá. Lydie, manželka Nicostratova, miluje Pirra, který na důkaz její lásky žádá od ní tři věci, jež mu ona všechny pošle, a pak ve přítomnosti svého muže s ním tělesně obcuje, aniž on tomu věří, co vlastnímá očima vidí	75
Povídka sedmdesátá. Dva Sinesané milují jednu a tutéž ženštinu. Jeden z nich zemře a dle úmluvy vypravuje příteli jak se má v očistci	86
Povídka sedmdesátá první. Gulfardo se vydluží od Kašpara peníze, a dá je jeho manželce v odměnu za několik nocí, jež mu povolila; ona však je musí v jeho přítomnosti zase svému manželci navrátit	90
Povídka sedmdesátá druhá. Farář z Varlunga slíbí krásné Belcoloře pět lír za její lásku a nechá jí v zástavě svůj plášť, ježž, aby nemusil platit, chytrým způsobem zase obdrží zpět	93
Povídka sedmdesátá třetí. Bruno a Buffalmaco si stropí bláznů z Kalandrina, jenž se má za neviditelného, v čemž jej oba podporují. Žena jeho dostane nevinně výprask; a on oběma svým přátelům vypravuje celou tu věc, již mnohem lépe znají nežli on	99
Povídka sedmdesátá čtvrtá. Probošt z Fiesole miluje jistou vdovu, a maje za to že leží s ní, spí s ošklivou starou služkou, a ještě ke všemu jej biskup najde v této souloži	108
Povídka sedmdesátá pátá. Tři mladíci stahnou venkovskému soudci kalhoty, když právě sedí v soudní síni ve Florencii při přelíčení	115
Povídka sedmdesátá šestá, Bruno a Buffalmaco ukra-	

- dnou Kalandrinovi prase, a pak jej zkouškou pilulkami a vínem přesvědčí, že si je ukradl sám, aby nemusil z něho ničeho dáti, a on se musí vykoupiti, aby jej nepomluvili u jeho ženy 118
- Povídka sedmdesátá sedmá.** Učenec zamiluje se do vdovy, která však má jiného milovníka; a nechá učence v zimě po celou noc na svém dvoře čekati, začez se jí pomstí tím, že ji nechá v červenci v největším vedru nahou státi na věži, kdež od slunce, hladu a žízně a hmyzu je celá zmořená 125
- Povídka sedmdesátá osmá.** Přítel užije ženy svého souseda, načež on, chtěje se mu pomstíti, nastrojí věc tak, aby byl zavřen do truhly, na kteréž pak on zase na odkvetu jeho ženy užije 149
- Povídka sedmdesátá devátá.** Doktor Simone vyzván byl Brunem a Buffalmacem aby se dostavil na určité místo, že bude uveden do tajemné společnosti, a pak jej hodil Buffalmano do jámy plné lidskými výkaly a utekl . . . 154
- Povídka osmdesátá.** Jistá Siciliánka se taškářským způsobem zmocní peněz, jež florentinský kupec za své zboží v Palermu utržil, načež on, tváře se jako by se vracel s jiným a drahocennějším zbožím, ji o velikou sumu peněz ošidí 170
- Povídka osmdesátá první.** Madonnu Francescu milují dva záletníci, ale ona nemiluje z nich ni jednoho, a chtějíc se jich sprostí, dovede toho, uloží jim úkol, jemuž oni sice dostáti chtěli, ale jenž jim byl překažen 181
- Povídka osmdesátá druhá.** Abatyše v rychlosti potmě si vezme místo závoje podvlečky kněze, jenž s ní noc strávil, a chtějíc ztrestati podobnou vinu jisté jeptišky, sama tím se prozradí 187
- Povídka osmdesátá třetí.** Doktor Simon, naveden Brunem a Buffalmacem a Nellem, namluví Kalandrinovi, že je těhotný, načež musí dáti kapouny a peníze na léky, jež přátelé tito probíjí 190
- Povídka osmdesátá čtvrtá.** Fortarrigo prohraje své peníze i šaty i peníze svého pána a běží za ním v košili

- s pokřikem, že ho okradl, tak že ho venkované chytí, svléknou, Fortarrigo se obleče a vsedne na jeho koně a nechá pána svého v košili 194
- Povídka osmdesátá pátá. Kalandrino se zamiluje do dívky, a Bruno působí, by se s ní sešel, ale nastrojí věc tak, by ho žena přepadla, načež od ní velmi mnoho musí zakoušeti 199
- Povídka osmdesátá šestá. Dva mladíci přenocují v Mugnoně, a oba užijí milostného dobrodružství, jeden se ženou, druhý s dcerou, a když se prozradí, vymluví je sama žena hostinského tak, že tomu muž její věří a vše za náměšičnictví svých hostů považuje 207
- Povídka osmdesátá sedmá. Talayovi di Molese se zdá, že vlk roztrhá jeho ženu, a řekne jí, aby se chránila jíti do lesa, ale ona neuposlechla, a sen se vyplní . . . 212
- Povídka osmdesátá osmá. Biondello si ztropí z Ciacca blázna, a Ciacco mu to příhodným způsobem oplatí . . . 214
- Povídka osmdesátá devátá. Dva mladíci žádají krále Šalamouna o radu; jeden jak by došel lásky, a druhý jak by napravil ženu svéhlavou. Jednomu odpoví, aby miloval a druhému, aby šel na husí most 218
- Povídka devadesátá. Gianni u přítomnosti kmotra Petra činí kouzlo, chtěje proměnití jeho ženu v kobylu, a když má přivěsiti ohon, nechce tomu Petr, a tak zařikávání zkazí 222
- Povídka devadesátá první. Rytíř jistý slouží španělskému králi a když není dle svého zdání dosti odměněn, odejde, načež král povolav jej zpět okáže mu, že je tím vinen jeho osud a obdaří jej příhodnými dary 225
- Povídka devadesátá druhá. Ghino di Tacco zajme opata z Cligni a uzdraví ho od žaludeční nemoci a pak ho propustí. Opat se vrátí do Říma a smíří jej s papežem Bonifácem, jenž mu udělí výnosné důstojenství 229
- Povídka devadesátá třetí. Mitridanes, žárliv na štědrost Natanovu, chce ho zabítí, a shledá se s ním samým neznaje ho. On sám řekne mu, jak by mohl svůj záměr pro-

	Str.
věsti, a sejde se s ním v lesíku, kdež jej Mitridanes pozná, zastydí se, a stane se mu přítelem	234
Povídka devadesátá čtvrtá. Gentil de' Carisendi odnese z hrobky ženu zdánlivě mrtvou, milenku svou, jež zase oživne a porodí synáčka: pak ji zase Gentile vrátí jejímu manželi	240
Povídka devadesátá pátá. Dianora chce na Ansaldovi v lednu zahrádku na důkaz jeho lásky, pak že se mu poddá. Ansaldo dostojí této podmínce pomocí černokněžníka, a manžel Dianory nutí ji, aby dostála slovu. Když se Ansaldo doví o této šlechetnosti, sprostí Dianoru slibu a černokněžník nechce na Ansaldovi žádné odměny	247
Povídka devadesátá šestá. Vítězný král Karel co stařec se zamiluje do mladých dvou děvčat a stydě se za tu blahovost, obě slušně provdá	251
Povídka devadesátá sedmá. Král Petr upokojí lásku nemocné Lisy a vdá ji za urozeného muže, a políbiv ji na čelo, zove se vždy jejím rytířem	256
Povídka devadesátá osmá. Přítel postoupí z přátelské lásky svému soudruhovi svou nevěstu, načež ten odejde s ní do Říma. Po nějaké době zkusí oba své přátelství pádnými důkazy a přesvědčí se o vzájemné své lásce a ostanou stálými přáteli	262
Povídka devadesátá devátá. Sultán Saladin převlečen za kupce stkvěle jest pohostěn od rytíře Torella. Torello podnikne křížovou výpravu a odcházeje dá ženě své lhůtu rok, měsíc a den, kdy se může vdáti, když se nevrátí. Ve válce jest zajat a od sultána poznán. Saladin ho propustí a on právě v nejvyšší čas se šťastně dostane domů	274
Povídka stá. Gualtieri, markýz ze Saluzza, se ožení a zvolí si dívku z nízkého a chudého rodu, a pak ji zkouší krutým způsobem, a ora ve všech krutých zkouškách vítězně obstojí	287

